
БЛУДЯЩИ СѢНКИ.

Заглъхватъ тъмни стжки въ тежкий мракъ
На мъртвата алея . . . —
Азъ дебня те, о моя хубава мечта . . .
Копнѣя —
Самотний духъ съсъ жизнения трепетъ
На твоя мамяшъ миръ да слѣя . . .

Смутени сѣнки блуждаятъ изъ нощта . . .

Азъ сѣщамъ трепетний облъхъ
На зноино-розовий ти дъхъ,
О, въжделенна, хубава мечта . . .
Горятъ ме твоитѣ цѣлувки ;
И твоята смутена топлота
Обвива ме, о жажда къмъ безпрѣдѣлността . . .
При менъ си ти, родена си въвъ мене.
Отъ менъ си откърмено, скрито въжделене —
Тѣй близко си при менъ . . .
И тѣй далекъ . . . далекъ, о злато-розовъ блѣнъ . . .